
ZNANSTVENI KOLOKVIJ „RELIGIOZNA
KULTURA U ŠKOLI I DRUŠTVENIM ME-
DIJIMA“

VJERONAUK U CRKVAMA – OSTAJE

**Religijska kultura u školama –
odgovorni zadatak**

U organizaciji Katehetskog instituta Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu i Komisije Katehetskog vijeća BKJ za katehetski plan i program, u Zagrebu je od 18. do 21. rujna održan interdisciplinarni i interkonfesionalni znanstveni kolokvij „Religiozna kultura u školi i društvenim medijima“. Glavni plenarni skupovi održani su u konferencijskoj dvorani „Školske knjige“. Suorganizatori su bili Katehetsko-pedagoški institut ljubljanskog Teološkog fakulteta, potom Naddušobrižnički ured za inozemnu pastvu u Njemačkoj iz Frankfurta, Islamska zajednica iz Zagreba, IRO „Školska knjiga“, NIRO „Školske novine“, „Glas koncila“, „Mak“ i teološko društvo „Kršćanska sadašnjost“.

U ime organizatora cjelokupnim radom i dinamikom kolokvija ravnao je dr. Josip Baričević koji je održao uvodno predavanje kao usmjerenje znanstvenog rada i rasprave. Među uglednicima skup je pozdravio beogradski nadbiskup Franc Perko, a pročitano je i pozdravno pismo biskupa Ćirila Kosa, predsjednika Katehetskog vijeća BKJ. Veoma nadahnuo govorio je zagrebački imam Šefko Omerbašić, kao i drugi izaslanici suorganizatora.

Tijekom četverodnevnog rada temeljna predavanja za obradu teme održali su dr. Ana Gabrijela Šabić, dr. Alojzije Hobljaj, dr. Milan Šimunović, dr. Josip Marinković, mr. Vlatko Badurina, dr. Tonči Trstenjak, Živko Kustić, dr. Mirko Mataušić. Uz ta predavanja velik broj sudionika održao je kratke koreferate.

Sudionici kolokvija radili su i u skupinama, radi cjelovitije rasprave, a svoj rad iznosili su u jutarnjim plenarnim sjednicama.

Sudionici su se odrekli bilo kakvih zaključaka, pa čak i priopćenja. Svi će radovi ubrzo biti tiskani u jednoj knjizi.

Na kraju cjelokupnog rada sigurno je – vjeronauk ostaje u crkvi za sve uzraste, od predškolske dobi do studentskog vjeronauka i kateheze za odrasle.

Prema napatku Ministarstva prosvjete Republike Hrvatske tijekom ove školske godine, koja je upravo započela, vjeroučitelji se mogu dogovarati s upraviteljima škola o ustupanju školskih prostorija za održavanje vjeronauka izvan školske nastave. U tim razgovorima treba osobito poštivati volju roditelja. O tome je našoj vjerničkoj javnosti i vjeroučiteljima u dva navrata pisao u Glasu koncila naš kardinal Franjo Kuharić.

Odmah bi trebalo u nastavnim programima, metodskim jedinicama pa i priručnicima za pojedine predmete unijeti sve što pridonosi cjelovitoj istini o ulozi vjere, religije, crkvenih ustanova u stvaranju znanstvenog i kulturnog ozračja, a i iz njih ukloniti sve što na tom području vrijeđa znanstvenu istinu i dostojanstvo vjernika i vjerskih zajednica. To su na kolokviju nazvali „dezideologizacijom školskih udžbenika i priručnika“.

Pitanje uvođenja religijske kulture kao školskog predmeta pokazalo se najosjetljivije i tre-

bat će ga rješavati dugoročno, i to odgovorno, znanstveno i iskustveno. Otvorena su mnoga pitanja – kakav bi karakter i opseg imao taj predmet. Da li da bude obvezatan ili izborni ili fakultativni. Da li da ga svi daci imaju kao redoviti predmet, ili oni mogu izabrati između dva i više srodnih predmeta danih na izbor, ili mogu izabrati ili ne izabrati. Posebno je bilo pitanje kako školovati kadar, nastavnike, profesore koji će predavati taj predmet. Velike se mogućnosti pružaju na bogoslovnom fakultetu i višim teološkim školama, na katehetskom i laičkom institutu, koji osobito pruža raznolike mogućnosti školovanja i doškolovanja. Ipak, za pojedine teme koje se u određenom predmetu tiču vjere, već ove školske godine upravitelji škola u dogovoru s nastavnicima mogu pozvati stručnu osobu da o tome govori đacima. Tako kad je govor o Isusu može se pozvati svećenik, a kad je govor o Islamu može se pozvati imam. Mnogi upravitelji škola već su tako postupili i pozivaju svećenike i vjeroučiteljice s područja svoje škole na razgovor o najboljoj mogućoj suradnji koja neće povrijediti slobodu djece i roditelja.

GK, br. 39 – 30. rujna 1990.